

בש"פ 6896/19 - מדינת ישראל נגד מוהנד כנאניה

בבית המשפט העליון

בש"פ 6896/19

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

העוררת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: מוהנד כנאניה

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט נ' סילמן) במ"ת 60467-08-19 מיום 22.10.2019

תאריך הישיבה: כ"ה בתשרי התש"ף (24.10.2019)

בשם העוררת: עו"ד נגה בן סידי

בשם המשיב: עו"ד יוסף סולימאן

החלטה

כתב האישום והליך המעצר

1. נגד המשיב ושני נאשמים נוספים (להלן ביחד: הנאשמים) הוגש כתב אישום המייחס להם, בין היתר, עבירות שוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), נשיאה והובלת נשק לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין, וירי מנשק חם לפי סעיף 340(ב) לחוק זה. לפי האמור בכתב האישום, המשיב (הנאשם 3), שני נאשמים נוספים לכתב האישום ואנשים נוספים שזהותם אינה ידועה לעוררת (להלן: המדינה) תכננו וביצעו שוד של סופר מרקט (להלן: הסופר) תוך שימוש בכלי נשק. לשם ביצוע השוד ביקש הנאשם 1 מאדם בשם חאלד עאמר שמא (להלן: חאלד) שייתן להם את רכבו תמורת תשלום (להלן: הרכב), והמשיב פירק מהרכב את לוחיות הזיהוי וכן את ה"טסות" מגלגלי הרכב כדי להקשות על זיהויו. הנאשמים ושניים נוספים (שכוננו להלן: האחרים) נפגשו בביתו של המשיב לשם תכנון השוד, והצטיידו בלבוש כהה, כיסויי פנים, כפפות, קסדות ואקדחים שהוחזקו על ידם שלא כדין. לאחר שסיימו

עמוד 1

את ההכנות לביצוע השוד, הנאשמים והאחרים עזבו בנסיעה את הבית (באופן שפורט בכתב האישום) והצטיידו גם ברובה מסוג M-16, שבו החזיקו שלא כדין. בהמשך לכך אספו שני אנשים נוספים ונסעו לכיוון הסופר (להלן: בני החבורה). משהגיעו לסופר, שישה מבני החבורה (להלן: השודדים) ירדו מהרכב רעולי פנים כשכל אחד מהם אוזח בכלי נשק, ונכנסו לסופר. חלק מהשודדים דרשו מהקופאיות באיומי אקדח כי יעבירו להם את הכסף שנמצא בקופות, וחלק מהם הובילו את מנהל הסופר לחדר פנימי ודרשו באיומי אקדח כי יעביר להם את פדיון הסופר. לאחר שמנהל הסופר נתן להם את הכסף שהיה ברשותו, אחד מהשודדים הכה אותו בראשו. על פי כתב האישום, במהלך השוד ירו השודדים או חלק מהם בנשקם מספר פעמים בתוך הסופר כדי להרתיע את הנוכחים בו ולמנוע התנגדות למעשיהם, וחלק מהם ירו גם לעבר רכב שחנה מחוץ לסופר. במהלך השוד נגנב סכום של 140,000 ש"ח. סמוך לאחר שהסתיים האירוע נפגשו הנאשם 1 ושניים נוספים עם חאלד והשיבו לו את רכבו. למחרת שילם הנאשם 1 לחאלד עבור השימוש ברכב, וביקש כי הרכב ייגרס במטרה להקשות על זיהוי מבצעי השוד.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המדינה בקשה לעצור את הנאשמים עד תום ההליכים נגדם. בדיון בבקשה זו מיום 29.8.2019 הורה בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' סגן הנשיא א' אליקים) על עריכת תסקיר מעצר בעניינם של הנאשמים, וזאת בין היתר נוכח גילם הצעיר והיעדר עבר פלילי לחובתם של המשיב והנאשם 2. בתסקיר שהגיש שירות המבחן מיום 18.9.2019 צוין כי המשיב תושב טמרה בן 20, ללא הרשעות קודמות בפלילים (אולם תלויים ועומדים נגדו 6 הליכים שבהם טרם הוגש כתב אישום), התגורר עד למעצרו עם אמו ואחיו, ועבד בעבודות חשמל בחנות שבבעלות אחיו. עוד צוין כי זה מעצרו הממושך הראשון בחייו של המשיב והשפעתו עליו קשה, בין היתר על רקע יחס נצלני שחווה מצד עצורים אחרים נוכח גילו הצעיר. שירות המבחן עמד על נסיבות חייו הלא פשוטות של המשיב, וכן על כך שחרף הקשיים שחווה במסגרות שונות, הפגין יציבות ויכולת התמדה בעבודה קבועה עם אחיו מזה מספר שנים. בהתייחס לנסיבות מעצרו בהליך דנן, שירות המבחן ציין כי המשיב מתקשה להכיר בהתנהגות בעייתית מצדו או בהתחברות לגורמים שוליים טרם מעצרו. בהינתן השיקולים האמורים, שירות המבחן העריך כי קיימת רמת סיכון בינונית-גבוהה להישנות התנהגות פורצת חוק מצד המשיב.

בגדרי התסקיר נבחנו שתי חלופות אפשריות: חלופת מעצר בבית אחותו של המשיב בטמרה, או לחלופין בדירה שכורה בחיפה. שירות המבחן מצא כי החלופה שמיקומה באזור מגוריו של המשיב אינה מתאימה נוכח הקרבה לגורמי סיכון אפשריים, ולגבי החלופה שמיקומה בחיפה צוין כי זו מאפשרת הרחקתו מסביבתו הטבעית ומגורמי סיכון אפשריים הנמצאים בה. שירות המבחן התרשם כי שלושה מארבעת המפקחים שהוצעו על ידי המשיב מגויסים למשימת הפיקוח ומבינים את משמעותה. בצד האמור, נוכח הערכת שירות המבחן את מידת הסיכון להישנות התנהגות פורצת חוק, נקבע כי קיים צורך באמצעים נוספים מעבר לפיקוח האנושי על מנת להבטיח את עמידתו של המשיב בתנאי המעצר, וכי בהיעדר אמצעים אלה שירות המבחן לא בא בהמלצה לשחררו.

3. ביום 10.10.2019 קבע בית המשפט המחוזי (כב' השופט נ' סילמן) כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת המעשים המיוחסים למשיב ולשני הנאשמים הנוספים. בהתייחס למשיב, ציין בית המשפט כי בתסקיר המעצר שהוגש בעניינו (בניגוד לנאשמים האחרים) לא נשללה האפשרות לבחירה בחלופת מעצר, בכפוף לעיבוי מתאים. בית המשפט ציין כי מדובר במקרה גבולי נוכח חומרת עבירות הנשק במקרה דנן מחד גיסא, והשתייכותו של המשיב, שנעדר עבר פלילי, לקבוצת ה"בגירים צעירים" שבעניינה ניתנת ככלל הבכורה לשיקולי שיקום, מאידך גיסא. נוכח האמור, ובהינתן מיקום החלופה, המרוחק באופן מספק מסביבת ביצוע העבירות והסביבה השולית הרלוונטית, מצא בית המשפט להמשיך ולבחון אפשרות להורות על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר, ובפרט את התאמת המפקחים שהוצעו. בהמשך הדיון מאותו יום נחקרו ארבעת המפקחים שהוצעו על ידי המשיב על ידי באי כוח הצדדים, ובעקבות שאלותיו

של בית המשפט הוחלט כי אחד מהם לא יאושר כמפקח. בסופו של אותו דיון קבע בית המשפט כי טרם החלטה סופית בעניינו של המשיב מתבקשת חוות דעת בנושא היתכנות התקנת הפיקוח האלקטרוני בחיפה (בכתובת שתימסר לתיק בית המשפט); וכי כל אחד מהמפקחים המוצעים יחתום על ערבות צד ג' בסכום של 10,000 ש"ח, הכל כפי שפורט בהחלטה.

להשלמת התמונה יוער כי בעניינם של שני הנאשמים האחרים הוגשו תסקירי מעצר שאינם באים בהמלצה על שחרור לחלופה. נוכח המלצותיו השליליות של שירות המבחן ובהינתן העבר הפלילי העומד לחובתו של הנאשם 1 - מצא בית המשפט המחוזי להורות על מעצרו מאחורי סורג ובריה עד תום ההליכים (עוד אעיר כי בא כוח המשיב, המייצג גם אותם, ציין בדיון שלפניי כי בכוונתם להגיש ערר על החלטה זו בעניינם).

4. בהמשך להחלטה זו, לאחר קבלת דיווח מאת מנהל הפיקוח האלקטרוני בדבר היתכנות התקנתו כאמור, קיים בית המשפט ביום 22.10.2019 דיון נוסף בעניינו של המשיב, ובו ציין בא כוחו כי ליקויים שצוינו בחוות הדעת מטעם המנהל תוקנו, והמשיב עצמו הצהיר כי לא יסגור את דלת הממ"ד ולא ישהה בו. בסוף הדיון הורה בית המשפט כי המשיב יעצר עד תום ההליכים בפיקוח אלקטרוני בדירה הנמצאת בנהריה. נקבע כי למרות שלמשיב מיוחסות עבירות נשק חמורות, קיימים שיקולים המטים את הכף לטובת מעצרו במתכונת של פיקוח אלקטרוני ובהם גילו הצעיר, ההמלצה החיובית של שירות המבחן לגבי האפשרות להקהות את הסיכון הנשקף ממנו (בכפוף לעיבוי בדמות הפיקוח האלקטרוני), והיעדרו של עבר פלילי מכביד. בית המשפט ציין כי שירות המבחן התרשם מכך שעיקר חריגת המשיב מנורמות תקינות נובעת מהיגררות אחר חברה שולית, ומשכך יש במעצרו של שני הנאשמים האחרים מאחורי סורג ובריה כדי לצמצם את המסוכנות הנשקפת מהמשיב עצמו. לכך הוסף כי יש להעדיף שיקולי שיקום בעניינו של המשיב נוכח גילו הצעיר, וכי מעצרו - מזה כחודשיים - שימש גורם מרתיע עבורו. אשר למפקחים שהוצעו, בית המשפט עמד על כך ששניים מהם - אמו של המשיב ואחיו למחצה - הותירו רושם חיובי, ומפקח נוסף עשה "רושם חלקי ביותר" ומשום כך יוכל לשמש כגיבוי בלבד. על רקע כל האמור הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני בכפוף לתנאים שפורטו בהחלטה (יוער כי נראה שהמפקחים שאושרו על ידי בית המשפט המחוזי אפוא הם אמו של המשיב ואחיו למחצה - אף כי הדבר לא צוין במפורש בחלק האופרטיבי בסוף ההחלטה).

לבקשת המדינה, עיכב בית המשפט המחוזי את ביצוע החלטתו עד ליום 24.10.2019 שעה 09:00. למחרת ההחלטה הגישה המדינה לבית משפט זה הודעת ערר וביקשה לקבעו לדיון באילוצי הזמנים המתחייבים, וכן ציינה כי בא כוח המשיב נתן הסכמתו להארכת מעצרו של המשיב עד החלטה אחרת.

טענות הצדדים

5. מכאן הערר שלפניי. לטענת המדינה, לא היה מקום להורות על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני, שכן לא יהיה במעצר במתכונת זו כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מן המשיב נוכח חומרת העבירות המיוחסות לו, ובהינתן הערכת שירות המבחן כי הסיכון להישנות התנהגות עבריינית מצדו היא ברמה בינונית-גבוהה. המדינה ציינה כי החלטת בית המשפט המחוזי אמנם אינה נוגדת את המלצת התסקיר, אשר קבע כאמור כי יש צורך באמצעי פיקוח נוספים מעבר לפיקוח האנושי, אך טענה כי אין באמור בתסקיר זה כדי לבסס את הקביעה לפיה המשיב אך נגרר אחר גורמים שליליים בסביבתו. נוסף על כך, טענה המדינה כי קיים חשש ממשי לכך שמעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני יביא להשפעה על עדים ולשיבוש הליכי משפט, בשים לב לכך שכלי הנשק וחלק מהציוד שנעשה בו שימוש לביצוע השוד טרם נמצאו. עוד

טענה המדינה כי בהחלטת בית המשפט המחוזי ניתן משקל רב מדי לגילו הצעיר של המשיב, וזאת על אף שגילו דומה לגילם של הנאשמים האחרים וחלקו במעשים המתוארים בכתב האישום אינו נופל מחלקם.

6. בדיון שלפניי סמך בא כוח המשיב ידיו על החלטת בית המשפט המחוזי, מנימוקיה. לעמדתו, ההחלטה להורות על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני מתבקשת נוכח גילו הצעיר ומכך שהוא נעדר עבר פלילי. הודגש כי החלטת בית המשפט עולה בקנה אחד עם התסקיר החיובי מטעם שירות המבחן, ויש לתת משקל לריחוקה של החלופה מאזור האירוע נושא כתב האישום.

בתום הדיון הוריתי על הארכת מעצרו של המשיב עד להחלטה אחרת.

7. בהחלטתי מיום 25.10.2019 צוין כי קיימת אי בהירות בשאלה אם האפשרות למעצר המשיב בפיקוח אלקטרוני בנהריה נבחנה על ידי שירות המבחן (שכן תסקיר המעצר התייחס לאפשרות לבצעו בדירה שכורה בחיפה). לפיכך, הוריתי לצדדים להגיש הודעת הבהרה בנושא. לפי הודעת המדינה, האפשרות לקיום המעצר בנהריה היא זו שנבדקה על ידי מנהל הפיקוח האלקטרוני, אולם היא לא נבחנה על ידי שירות המבחן, והמפקחים המוצעים לא נחקרו לגביה בבית המשפט המחוזי. בהודעת המשיב צוין כי בתסקיר שירות המבחן ניתנה חשיבות לכך שמיקום החלופה המוצעת יהיה מרוחק מסביבתו הטבעית של המשיב, ובתנאי זה עומד גם הנכס בנהריה, ולכן לעמדתו אין מניעה להורות על מעצרו בפיקוח אלקטרוני שם.

דיון והכרעה

8. לאחר שעיינתי בערר ובצדפותיו, והאזנתי לטענות הצדדים בדיון שהתקיים לפניי, הגעתי למסקנה כי דין הערר להתקבל באופן חלקי, כך שהמשיב ישהה במעצר בפיקוח אלקטרוני עד תום ההליכים נגדו, תוך שיקבעו מגבלות נוספות לאלו שהוטלו בהחלטת בית המשפט המחוזי. יחד עם זאת, החלטתי זו תהיה כפופה לקבלת תסקיר משלים של שירות המבחן שיתייחס לביצוע המעצר בפיקוח אלקטרוני בעיר נהריה, הכל כמפורט להלן.

9. כפי שציין בית המשפט המחוזי, למקרה שלפנינו פנים לכאן ולכאן. העבירות המיוחסות למשיב מקימות חזקת מסוכנות סטוטורית לפי סעיפים 21(א)(1)(ג) ו-21(א)(1)(ג)(4) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים). כידוע, כלל הוא שהמסוכנות הנובעת מעבירות נשק היא כזו אשר ככלל לא ניתנת לאיון באמצעות חלופת מעצר בפיקוח אלקטרוני, ובפרט כאשר לא נמצאו כלי הנשק בהם נעשה שימוש (ראו והשוו בש"פ 5142/13 מדינת ישראל נ' אדרי, פסקה 6 (21.7.2013); בש"פ 5609/18 אבו אעיש נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (31.7.2018); בש"פ 5187/17 עראר נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (3.7.2017)). ברם, אין באמור כדי לגרוע מחובתו של בית המשפט לבחון אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך שפגיעתה בחירות הנאשם פחותה לפי סעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים, ובהינתן שעבירות אלו "מכילות מנעד רחב של חומרה, ויש לבחון כל מקרה לנסיבותיו" (בש"פ 5419/16 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 11 (7.7.2016); בש"פ 969/19 אלטורי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (14.2.2019); בש"פ 668/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (29.1.2018)).

10. אכן, כתב האישום בעניינו של המשיב מייחס לו מעשים חמורים של תכנון לבצע שוד והשתתפות בו, שכללה,

לפחות לגבי חלק מן הנאשמים, שימוש בנשק חם וירי בתוך סופר, וכן הכאה של מנהל הסופר בראשו על ידי אחד מהם. אלא שכפי שעמדנו, בכך לא מסתיים הדיון ויש לבחון אם בכל זאת, בנסיבותיו הפרטניות של המקרה, ניתן להורות על שחרור המשיב לחלופת מעצר או על מעצרו בפיקוח אלקטרוני באופן שייתן מענה הולם למסוכנותו.

11. בית המשפט המחוזי השיב לשאלה זו בחיוב לאחר שנתן דעתו לכך שהמשיב בעניינו הוא "בגיר-צעיר" כבן 20, ללא עבר פלילי, אשר זהו מעצרו הממושך הראשון. עוד ניתן משקל לכך ששירות המבחן אמנם התרשם כי קיים סיכון בינוני-גבוה להישנות התנהגות פורצת גבולות מצדו, אך קבע כי שהותו בחלופה בדירה שכורה בחיפה תאפשר להרחיקו מגורמי סיכון המצויים בסביבת מגוריו. נוסף על דברים אלה, יש לציין את עמדתו של שירות המבחן שלפיה המפקחים המוצעים מגויסים עבור המשיב ומבינים את משמעות משימת הפיקוח, וכי בהינתן עיבוי מתאים - ניתן יהיה להורות על השמתו של המשיב מחוץ לכותלי בית המעצר. נכון הוא כי תסקיר המעצר אינו בבחינת סוף פסוק ובית המשפט לא מחויב באימוץ מסקנותיו, אולם בנסיבות המקרה היה ראוי בית המשפט ליתן משקל משמעותי להמלצות שירות המבחן, שהוא בעל הכלים המקצועיים להעריך בשלב המעצר את מסוכנותו של הנאשם ואת התאמתן של החלופות המוצעות (בש"פ 8089/12 אילוז נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (13.12.2012)); בש"פ 7065/10 כסאב נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (14.10.2010)). לכל אלה יש להוסיף כי בית המשפט המחוזי התרשם בעצמו מהמפקחים שהוצעו על ידי המשיב, ולא הסתפק אך באמור בתסקיר המעצר (ואף קבע כי מפקח נוסף שצוין בתסקיר יתפקד אך כ"גיבוי" לאמו ולאחיו למחצה של המשיב). כידוע, בעניין זה נהנית הערכאה הדיונית מיתרון מובנה, נוכח התרשמותה הבלתי אמצעית מהמפקחים המוצעים, ולא בנקל יתערב בית משפט זה בממצאיה (בש"פ 720/04 מדינת ישראל נ' חביאללה, פסקה 4 (23.1.2004); בש"פ 8226/18 מדינת ישראל נ' מחאמיד, פסקה 8 (20.11.2018); בש"פ 5642/18 חג'אני נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (9.8.2018)).

12. כמו כן, חרף טענת המדינה בדיון שנערך לפני שלפיה חלקו של המשיב אינו נופל מחלקם של הנאשמים האחרים, אני סבור כי למקרא כתב האישום ניתן להתרשם כי חלקו באירועים מצומצם במידת מה מחלקו של הנאשם 1, אשר מתואר כגורם הבלעדי אשר השיג את הרכב בו השתמשו השודדים, וידא כי הוא יושמד בסמוך לאחר השוד ושילם לחאלד עבור חלקו באירוע.

13. מכאן לטענת המדינה בדבר חשש משיבוש הליכי משפט. לעמדת המדינה, המשיב יוכל לנצל את שהותו מחוץ לבית המעצר כדי להשפיע על עדים, וחשש זה נלמד גם מכך שכלי הנשק בהם נעשה שימוש לשם ביצוע השוד טרם אותרו. לטענה זו משקל לא מבוטל, אולם אני סבור כי הרחקתו של המשיב מסביבת מגוריו (ואזור ביצוע העבירות), לצד הוספת תנאים מגבילים למעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני, הנוגעים לשימוש בטלפון ובכל מכשיר המאפשר חיבור לאינטרנט (כאמור בפסקה 15 להלן), יכולות לתת לחשש זה מענה.

14. אשר על כן, מן הטעמים האמורים ובפרט בהינתן הממצאים של שירות המבחן, גילו הצעיר של המשיב, היעדר הרשעות קודמות והעובדה כי אינו "נטוע בעולם העבריינות" (ראו והשוו: בש"פ 5169/19 סמואיל נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (14.8.2019)) והתרשמותו הבלתי אמצעית של בית המשפט המחוזי מן המפקחים שהוצעו, אני סבור כי קמה עילה להתערבות באיזון שערך בית המשפט המחוזי בין מכלול השיקולים הרלוונטיים לעניינו (בכפוף להוספת האיסורים שלהלן). כמו כן, על רקע האמור עד כה, שוכנעתי כי מתקיימים בנסיבות העניין "טעמים מיוחדים" כנדרש לפי סעיף 22(ב) לחוק המעצרים, המאפשרים מעצרו של נאשם בעבירות המנויות בסעיף 21(א)(1)(ג) לחוק זה בפיקוח אלקטרוני (ראו והשוו: בש"פ 668/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (29.1.2018)).

15. הערר מתקבל אפוא באופן חלקי, במובן זה שבנוסף למגבלות והערבויות שנקבעו בהחלטת בית המשפט המחוזי, ייאסר על המשיב כל שימוש בטלפון, מחשב, טלפון חכם, טאבלט וכל מכשיר המאפשר חיבור לאינטרנט. הטלפונים האישיים של המפקחים יהיו נעולים בסיסמה שאינה ידועה למשיב. כל מחשב - או מכשיר אלקטרוני אחר בעל חיבור לאינטרנט - המצוי במקום המעצר בפיקוח אלקטרוני או בחזקת מי מהמפקחים יהיה גם הוא נעול בסיסמה שאינה ידועה לו.

16. כמו כן, מכיוון ששירות המבחן לא נדרש לבחינת מיקום המעצר בפיקוח אלקטרוני בנהריה, אני מורה בזאת על הגשת תסקיר משלים של שירות המבחן לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 10 ימים, ובו תיבחן באופן פרטני האפשרות שהמשיב ישהה במעצר בפיקוח אלקטרוני בנכס שנבחן על ידי מנהל הפיקוח האלקטרוני בנהריה. אם בתסקיר המשלים יימצא כי מיקום המעצר בנהריה עולה בקנה אחד עם התסקיר מיום 18.9.2019 שהוגש בעניינו של המשיב, קרי: כי הפיקוח האלקטרוני והתנאים הנוספים הם משום "אמצעים נוספים" שנמצאו דרושים על מנת להבטיח את עמידתו של המשיב בתנאי המעצר כאמור, בית המשפט המחוזי יורה על מעצרו של המשיב במתכונת האמורה בכפוף לקיום התנאים שנקבעו בהחלטה נושא הערר ובכפוף למגבלות האמורות בפסקה 15 להחלטתי זו. ככל ששירות המבחן יבקש להוסיף על דברים אלה, יקיים בית המשפט המחוזי דיון נוסף בשאלת המעצר עד תום ההליכים בנוכחות הצדדים ויחליט כחוכמתו.

למותר לציין כי אין בהחלטתי זו משום הבעת עמדה בנוגע להליכים אחרים בעניינם של מי מהנאשמים האחרים או ביחס לעוצמת הראיות, ככל שאלה יוגשו.

ניתנה היום, כ"ט בתשרי התש"ף (28.10.2019).

שׁוֹפֵט